

ГОЛОБОРОДЬКО Д. И. — в ПОМПОЛИТ

ГОЛОБОРОДЬКО Дмитрий Иосифович. Получил высшее педагогическое образование. Проживал в Полтаве, работал учителем и заведующим средней школы имени Шевченко; организовал при школе кооператив, столярную мастерскую и библиотеку, которую обеспечивал последними изданиями книг по истории революции, а также газетами. Весной 1928 — арестован и заключен в тюрьму¹.

В июне 1928 — в защиту Дмитрия Иосифовича Голобородько обратились с ходатайством в Помполит учителя средней школы № 7 имени Тараса Шевченко.

<28 июня 1928>

«Ми, що нижче підписалися, працюємо як учителі в 7-й школі імени Шевченка города Полтави, свідчимо, що завідувач товарища Голобородько Д. И. в процесі щоденної праці в школі вицвив себе цімком радзинським роботником, як учитель-адміністратор та організатор <нрзб.> праці в цілому, а саме: 1) як учитель і завідувач школи, він чи то виступаючи на нарадах, чи даючи розпорядження по школі, не тільки загострювив моменти доброї організації педагогичного процессу, а й скеровував роботу на шлях цілковитої радзінізації школи та звертав найпильнішу увагу на необхідність виховання з учнів майбутніх свідомих громадян Радзинського Союзу; він піукреслював у праці необхідність прицеплення учням нившків колективної свідомої праці, організував шкільний кооператив, столярну мастерню, читальню при школі та допомагав піонерській роботі; крім того, він повукчасно вживав заходив до поповнення книгозбирні новою радянською літературою, як для педагогів, так і учнів та передплачував велику кількість газет; журналів для шкільної читальні; 2) в клубній частині він закрема велику увагу звертав на такі моменти клубної роботи, як організація революційних свят, що крім безпосереднього завдання — політичного виховання учнів школи, — збиралі в стіни школи околишно населення, закрома дитяче, втягуючи того в культурне зниття та відриваючи від впливу вулиці і крім того він сам на іцих святах виступав з промовами на сучасні політичні теми, пояснюючи ролю та значіння революційних свят. Взагалі протягом усті робот из ним Голобородьком Д. И. як завідувачем школи, ми не спостерігали отчого, що моглоб скомпроментувати того, як радзинського робітника та керовнико освітньої установки.

<11 подписей учителей>

Власноручні підписи учителів, членів спілки Рабос товарищів Александрович, Карбаненко, Зубкова, Решетник, Тимчинського, Чеканович, Мищенка, Діхтяр, Радика, Пищаленко и Бар — МК 11 Рабос свідчить

Секретарь МК (подпись)

1928 року 28 квітня»².

К письму было приложено письма, подписанное 18 жителями Загородной улицы, знавших Дмитрия Иосифовича Голобородько с 1930 года, с подпиской в том, что он не проводил среди них антисоветских разговоров, и в его доме никаких сборищ не было.

¹ ГАРФ. Ф. Р-8409. Оп. 1: Д. 238. С. 79; Д. 253. С. 161-163.

² ГАРФ. Ф. Р-8409. Оп. 1. Д. 285. С. 155. Автограф.

«Ми, мешканці Загородньої вулиці даемо підписку в тім, що ми знаємо Дмитра Йосиповича Голоборолька з 1920 рока, що мешкає по Загородній вулиці, в будинку ч. 16 Він між нами ніколи ні якот пропаганди и антірадянських розговорів не вів. I на скільки нам відомо ніяких зборищ в нього не було.

Обужинский, член "Рабис"
<17 подписьей>³.

С лета 1929 до осени 1930 — о смягчении судьбы Дмитрия Иосифовича Голобородько еще не раз просили помочи Помполита⁴.

³ ГАРФ. Ф. Р-8409. Оп. 1. Д. 285. С. 156. Автограф.

⁴ ГАРФ. Ф. Р-8409. Оп. 1: Д. 344. С. 72, 262; Д. 360. С. 34-35; Д. 402. С. 26; Д. 599. С. 8-9.